

Rozhodnutí

Předsedkyně Okresního soudu v Pardubicích rozhodla dne 03.05.2022 ve věci žadatelky XXX, o žádosti o poskytnutí informace,

t a k t o :

Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 11 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, se **o d m í t á** žádost žadatelky XXX doručená Okresnímu soudu v Pardubicích dne 20.04.2022, o poskytnutí informace formou „rozsudku, jímž byla dne 19.04.2022 udělena podmínka lékařce a sestře v případě chlapce, který po operaci mandlí skončil v kómatu“.

O d ů v o d n ě n í :

Žadatelka podala shora uvedenou žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (dále jen InfZ) a požádala o zaslání „rozsudku, jímž byla dne 19.04.2022 udělena podmínka lékařce a sestře v případě chlapce, který po operaci mandlí skončil v kómatu“.

Podle § 15 odst. 1 InfZ pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Podle § 11 odst. 4 písm. a) InfZ povinné subjekty neposkytnou informace o probíhajícím trestním řízení.

Pojem trestního řízení je definován v § 12 odst. 10 věta první zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“), jako řízení podle trestního řádu a podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních. Odborná komentářová literatura (srov. Šámal, P. a kol.: Trestní řád. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 257) uvádí, že trestní řízení je nejširší pojem, který označuje veškerý proces upravený trestním řádem. Jde o širší pojem, než je trestní stíhání, neboť zahrnuje i úkony, které nelze zahrnout pod trestní stíhání, např. zadržení podezřelé osoby před zahájením trestního stíhání (§ 76 trestního řádu), vykonávací řízení (§ 315 až 362 trestního řádu), řízení o dovolání (§ 265a až 265s trestního řádu), řízení o stížnosti pro porušení zákona (§ 266 až 276 trestního řádu), řízení o návrhu na povolení obnovy (§ 277 až 286 trestního řádu), řízení o zahlazení odsouzení (§ 363 až 365 trestního řádu). Povinný subjekt dále odkazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž vyplývá, že uvedené ustanovení § 11 odst. 4 písm. a) informačního zákona bude zásadně aplikovatelné ve vztahu k tzv. trestnímu řízení v užším smyslu (tj. trestnímu stíhání konkrétní osoby končícímu právní mocí rozsudku nebo jiného rozhodnutí ve věci samé) s tím, že v souvislosti s informacemi vztahujícími se k dalším fázím trestního řízení (např. k řízení

vykonávacímu), je věcí konkrétního posouzení povinného subjektu v rámci jeho diskreční pravomoci, nakolik by poskytnutím daných informací mohl být zmařen nebo ohrožen účel trestního řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 As 97/2009-119, uveřejněný pod č. 2166/2011 Sb. NSS).

Účelem trestního řízení je bezesporu provedení řádného zákonného procesu v souladu s čl. 36 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listiny“). Mezi záruky spravedlivého procesu garantovaného čl. 36 Listiny patří mimo jiné i rozhodování nezávislým a nestranným soudem ve smyslu čl. 81 a 82 Ústavy. Jak uvádí komentářová literatura (srov. *Sládeček, V., Mikule, V., Suchánek, R., Sylllová, J.*: Ústava České republiky. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 872): „*Nezávislost a nestrannost jsou neodmyslitelnými atributy pojmu soud. Jeho nestrannost a nezávislost je hodnotou, jež prospívá všem, neboť je jednou ze záruk rovnosti a právní jistoty v demokratické společnosti. Pouze nestranný soud je způsobilý poskytovat skutečnou spravedlnost vždy a všem, přičemž jedním z prostředků zaručujících nestrannost soudu je soudcovská nezávislost.*“

Zásadním hlediskem pro rozhodnutí povinného orgánu o odepření informace podle § 11 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, je probíhající trestní řízení v užším smyslu, tj. zpravidla trestní stíhání konkrétní osoby končící právní mocí rozsudku nebo jiného rozhodnutí ve věci samé. Jedná-li se o žádost o informaci týkající se dalších fází trestního řízení, povinný subjekt v rámci své diskreční pravomoci uváží, zda by poskytnutím informace mohl být zmařen nebo ohrožen účel trestního řízení vycházející ze smyslu základního práva jednotlivce na informace o činnosti veřejné moci a ze zásady restriktivního výkladu omezení ústavně zaručených práv; pouze v případě, že by poskytnutím informace o těchto procesech mohl být účel trestního řízení zmařen, odepře povinný subjekt informaci s odkazem na § 11 odst. 4 písm. a) citovaného zákona. (Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 As 97/2009 - 119).

V dané věci se dosud jedná o fázi trestního řízení tzv. v užším slova smyslu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 As 97/2009-119), neboť trestní řízení dosud není pravomocně ukončeno a bude dále podrobeno soudnímu přezkumu. Poskytnutím informací v této fázi řízení by mohl být zmařen nebo ohrožen účel trestního řízení v tom smyslu, že otázka viny jednotlivých obžalovaných v této věci je otázkou vysoce odbornou, a právě proto je nezbytné vyčkat jejího přezkumu v odvolacím řízení. Poskytnutím vyžadovaných informací již v této fázi řízení by mohla být neúměrně poškozena pověst a osobnostní práva obžalovaných, resp. ve veřejném prostoru by dále mohla být ohrožena či zpochybněna zásada presumpce neviny, jakožto elementární zásada trestního řízení. Účelem trestního řízení je totiž mimo rozhodnutí o vině a trestu také zproštění z obžaloby v případě, kdy vina prokázána není. Vzhledem ke skutkové i právní složitosti posuzované věci nelze bez vyčkání právní moci rozhodnutí o jeho finální podobě ani spekulovat.

Povinný subjekt si zároveň uvědomuje, že podle § 12 informačního zákona „*povinnost odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření.*“ S každou nově podanou žádostí stejného znění je tak povinný subjekt znovu připraven prošetřit, zda důvody k neposkytnutí informace nebo části informace již nepominuly.

Ze všech výše uvedených důvodů Okresní soud v Pardubicích, jakožto povinný subjekt, žádost žadatelky ve smyslu ust. § 15 odst. 1 v souladu s § 11 odst. 4 písm. a) InfZ odmítl.

P o u ě n í:

Proti tomuto rozhodnutí je možné se odvolat do patnácti dnů ode dne jeho doručení. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Ministerstvo spravedlnosti České republiky.

V Pardubicích 3. května 2022

JUDr. Petra Nováková
předsedkyně okresního soudu